

GÉBER LÁSZLÓ VERSEI

AHOGY A NAGY MADARAK

Ahogy a nagy madarak földet érnek.
És egy pillanatra elnémul az ének
Fogom magamat és sápadtan körbenézek
Semmi se mozdul semmit se értek
Csak az ég színe változik
Csak a vihar szele éget

A FÖLDNEK MINDEGY

Kezdheted a másik életet a jobbat
Most jobb csillag alakítja sorsodat
Gondolod az Istenek is veled vannak
Gondolod a nők se szerethetnek jobbat

Indulnál meleg déli szelek elé
De arcodat hiába fordítod az ég felé
Előrenéznél de látod a múltad
Látod a győztesek mindig elvonulnak

Keserű a remény ha azt mások adják
Kékellő halmok vagy csöndes suttogás
Fordulj ezért magadba ne beszélj másnak

A Földnek mindegy mindegy a hársnak
Levele lehullik ha jön a pangás
Tavasszal azonban ismét befogadják

A VÁROS FÖLÖTT

„mint minden sötét korokban”
(P. Gy.)

Mennyi idő kell a másvilágig
A város fölött
Nagy fekete csókák között
Mennyi idő kell az eltűnésig
Ezt kérdezem most
Mennyi idő kell és mi történik
A drótok között
Amikor a tücskök is már elhallgatnak
S „hinni kezdjük, hogy itt a Világvége”